

Sveučilište u Zagrebu
Tekstilno-tehnološki fakultet
Prilaz baruna Filipovića 28a
ZAGREB

29.4.-15.5.2014.

radno vrijeme:

utorak 15-19 h
četvrtak 12-16 h

University of Zagreb
Faculty of Textile Technology
Prilaz baruna Filipovića 28a
ZAGREB

29/04-15/05/2014

opening hours:

Tuesday 15-19 h
Thursday 12-16 h

MATIJA ČOP PROST-OR

ITF
GALERIJA

OBJECT 12-1, 2012

model | model: Iva Meštrović
fotografija | photographer: Zvonimir Ferina
make up | šminka: Kasandra Draganić
mjesto | place: MSU (Oči pročišćenja, Miroslaw Balka) | MCA (The eyes of purification, Miroslaw Balka)

Koristili smo se suvremenim vektorskim jezikom i laserskim rezačem da bismo dobili segmente od kojih je izrađen "Object 12-1". Oba su objekta, šibenska katedrala i "Object 12-1", netipičnim tehnikama gradnje za svoje područje (arhitektura, moda) proširili granice arhitekture i mode. Zbog montažne tehnike sastavljanja, u svakom se trenutku mogu rastaviti i sastaviti te nadograditi ili preoblikovati. (također fotografije na ovitku)

We've used vector language and laser cutting in order to get the segments out of which "Object 12-1" is made. Both of the structures, the St. James' Cathedral and "Object 12-1", have spread the boundaries of architecture and fashion with atypical construction techniques within their field (architecture, fashion). Because of the montage technique of formation, they can be dismantled, assembled, upgraded or reformed at any time. (also images on cover pages)

CITY LACE, 2012

model | model: Nina Martić
fotografija | photographer: Zvonimir Ferina
make up | šminka: Kasandra Draganić
mjesto | place: stara klaonica | old
Butchery

Rad je nastao istraživanjem tekstilne strukture proizašle iz opisivanja gradskog veziva, ulica i cesta. Pomoću jezika vektorskog grafičkog modela načinjena je matrica grada, kao budući uzorak strukture tekstita. Manipulacijom računalnim jezikom, isprepletene linije grada su tretirane kao osnova i potka tkanine.

The work is based on the research of textile which is structured to present the city streets and roads in the form of lace. With the help of vector graphics language a matrix of the city is created and then used as a pattern for the textile structure. Processed by computer language, the intertwined lines of the city are treated as the warp and weft in traditional weaving.

Egzistencijalni prostor predstavlja prostor u kojem čovjek egzistira, postoji, bivstvuje. On predstavlja čovjekovu jasnu i stabilnu, nepromjenjivu predodžbu njegove okoline. Norberg-Schulz primjerice definira arhitektonski prostor kao "ozbiljenje-konkretizaciju čovjekova egzistencijalnog prostora".

Kroz tri uzastopne kolekcije "City Lace", "Object 12-1" i "Homeless in Heaven", Matija Čop omeškava granice arhitekture i odijevanja zamišljajući subjekt u nestabilnom obliku postajanja, dinamičnom stanju u kojemu tijelo neprestano sudjeluje u rekonfiguraciji prostora. Od ceste kao metafore nomadskog toposa pa sve do odjeće beskućnika, provlači se ideja dekonstrukcije stabilnih identiteta te konstrukcije novih, u pokretu, otvorenih i hibridnih, bez fiksnog teritorija. U konceptualnom radu "City Lace" Čop polazi od grada kao produžetka čovjekova egzistencijalnog habitata. Tekstilna struktura formiranog netkanog poliestera oponaša gradske prometnice dobivene izrezivanjem arhitektonskih objekata na planu grada. Lišen svih uporišta i izvorišta subjekt je postavljen na put odabira samo-identifikacije orijentirajući se sada prema isprepletenim linijama grada tretiranim kao osnova i potka tkanine. Istraživanjem inovativnih tehnika oblikovanja bez upotrebe tradicionalnih tehnika lijepljenja, šivanja i drapiranja, prethodno izdvojeni arhitektonski objekt "City Lace" postaje predmetom sljedeće

kolekcije. "Object 12-1" specifičnim načinom oblikovanja omeškava granice arhitekture i odijevanja. Montažna tehnika sastavljanja, analogna načinu gradnje arhitekture bez korištenja vezivnog materijala (na utor i pero), nositelju pruža mogućnost dekonstrukcije i rekonstrukcije odjevnog predmeta u mnoštvo različitih oblika. Štoviše, bez nositelja koji ga oblikuje, "Object 12-1" nije ništa negoli bezoblična nakupina segmenata. Dok je u interakciji subjekt - "Object 12-1" predstavljena mogućnost manipulacije prostorom, u konceptualnom radu "Homeless in Heaven" sav egzistencijalni prostor postaje odjeća. Osim odjeće, Čop dizajnira i modni časopis u kojemu životni stil beskućnika predstavlja kao onaj kojeg valja "nositi" i pokazivati. Pomoću tehničkih crteža popraćenih kratkim opisom (rubrika "How to do it"), Čop svakoga čini sposobnim od odjeće konstruirati vlastitu kuću, ormar ili vreću za spavanje. Biti nomad ne znači ne posjedovati dom, već biti sposoban stvoriti dom bilo gdje, što beskućniku - tom idealnom putniku omogućuje njegova odjeća.

Istražujući odnos prostora i tijela u pokretu, Čop prostor omeškava - reducira ga na odjeću. Neodređeno fiksnim granicama prostora, tijelo postaje u potpunosti nesputano, slobodno, prosto.

"biti prost"= biti slobodan, nevezan za bilo kakvu određenost ili sponu, materijalnu i moralnu

CV

školovanje	nagrade	izabrane izložbe
2006-2009 Filozofski fakultet/Hrvatski jezik i književnost 2008-2009 Callegari/Dizajn interijera 2013-2014 Sveučilište u Boršuu/Modni dizajn 2009- Tekstilno-tehnološki fakultet/Modni dizajn	finalist Mittelmoda, 2013 Rektorova nagrada, 2013 :OUTPUT award, 2013 1. nagrada Habitus Baltija, 2013 HDD nagrada, 2012	1. nagrada Mladi/Kreativni/Chevrolet, 2012 Dekanova nagrada, 2012 1. nagrada Modni ormar, 2011 Imagination, 2013 Future Fashions, 2013 48.zagrebački salon vizualnih umjetnosti, 2013 1112 izložba hrvatskog dizajna, City Lace, 2012

foreword

Existential space represents a space in which man exists, subsists, is. It represents man's clear, stable and constant perception of his environment. Norberg-Schulz, for instance, defines architectural space as the "realization - concretization of existential space."

With his three consecutive collections, "City Lace," "Object 12-1" and "Homeless in Heaven," Matija Čop softens the limits of architecture and clothing by imagining the subject in an unstable form of existing, a dynamic state wherein the body constantly participates in the reconfiguration of space. From the road as a metaphor for the nomadic topos to clothing of the homeless, there is the prevalent idea of deconstructing stable identities and constructing new ones that are mobile, open and hybrid, without any fixed territory. In his conceptual work "City Lace" Čop starts off from the city as an extension of man's existential habitat; in it the fabric structure of the shaped unwoven polyester simulates city roads, which are constructed by cutting out architectural objects from the blueprints of the city. Devoid of any stronghold or source, the subject is put on a path of self-identification whereupon it is then led by the interlaced lines of the city, which are treated as a weft-knitted basis. By exploring innovative techniques without the use of traditional techniques such as gluing, sewing and draping, the aforementioned architectural design "City Lace" becomes the object of

the next collection. "Object 12-1" softens the limits of architecture and clothing further with its specific way of structuring. The montage technique of assembling - analogue to the architectural ways of building without any cohesive material ("the tongue-and-groove" technique) - enables the wearer to deconstruct and reconstruct the garment into a variety of forms. Moreover, without a wearer who would form it, "Object 12-1" is nothing but a shapeless accumulation of segments. While in the subject-"Object 12-1" interaction the possibility of space manipulation is presented, in the conceptual work "Homeless in Heaven" all existential space becomes clothing. Aside from garments, Čop has designed a fashion magazine in which he presents the homeless lifestyle as the one to be "worn" and showcased. Through technical drawings accompanied by a short description (the "How to Do It" section), Čop enables everyone to construct their own house, closet or sleeping bag out of clothes. To be a nomad does not mean not possessing a home, but to be able to create a home anywhere, which clothes allow the homeless person - that ideal traveller - to do.

By exploring the relation of space and the moving body, Čop softens space - reduces it to clothing. Undetermined by the fixed limits of space, the body becomes unrestrained, free, plain.

"To be plain" = to be free, unfettered by any finiteness or shackles - be it material or moral

CV

education	awards	selected exhibitions
2006-2009 Faculty of Humanities and Social Sciences/Croatian Language and Literature 2008-2009 Callegari/Interior Design 2013-2014 University of Borås/Fashion Design 2009- Faculty of Textile Technology/Fashion Design	finalist of Mittelmöda, 2013 Rector's award, 2013 :OUTPUT award, 2013 1st place Habitus Baltija, 2013 Croatian Designers Association prize, 2012	1st place Young/Creative/Chevrolet 2012 Dean's award, 2012 1st place Fashion Wardrobe, 2011 Imageination, 2013 Future Fashions, 2013 48.zagrebački salon vizualnih umjetnosti, 2013 1112 izložba hrvatskog dizajna, City Lace, 2012

Homeless in Heaven, 2013

model I model: statist
fotografija I photographer: Matija Čop

mjesto I place: ulica I street Matetić-
Ronjgovljeva/Horvaćanska cesta

Posjedovanje imovine (pokretne ili nepokretne) je specifično svojstvo kućnika. Beskućnik pak ne posjeduje imovinu, ona je reducirana na odjeću. Njegov odnos prema imovini, je odnos prema odjeći. Zbog tog specifičnog odnosa dovim ga u odnos s modom. Beskućnik je model (medij) koji izravno prenosi informaciju odjeće (i samog fenomena odijevanja). Stoga beskućnik ima potpuno pravo biti modnim autoritetom.

“Homeless in Heaven” je djelo konceptualnog dizajna, prezentiran u obliku modnog magazina gdje su glavni protagonisti beskućnici s područja Zagreba.

posebno hvala | special thanks to
prihvatilište za beskućnike Velika Kosnica
homeless shelter Velika Kosnica

Owning things is a specific quality of people with homes. A homeless person doesn't own anything, they have only their clothes. They see their clothes as their only possession. That is why I connect the homeless with fashion. A homeless person is a model (medium) that directly transmits information (and the phenomena of dressing itself). Every homeless person therefore becomes an authority in clothing.

“Homeless in Heaven” is a conceptual work, presented in the form of a fashion magazine, featuring homeless people from Zagreb.

TTF
GALERIJA

VODITELJICA GALERIJE | CURATOR: **Silva Kalčić**
UMJETNIČKI SAVJET | CURATORIAL TEAM: **Andrea Pavetić, Paulina Jazvić, Jasminka Končić, Helena Schultheis Eldeger**

POSTAV IZLOŽBE | EXHIBITION LAYOUT: **MATIJA ČOP**
AUTOR PREDGOVORA | FOREWORD: **TAMARA LUKINA**
PRIJEVOD | TRANSLATOR: **BORNA KARANUŠIĆ**

DIZAJN | DESIGN: **MATIJA ČOP/SILVA KALČIĆ**
FOTOGRAF | PHOTOGRAPHER: **ZVONIMIR FERINA**
NAKLADA | NUMBER OF COPIES: **200**

REALIZACIJU PROGRAMA POTPOMOGLI
I PROGRAM SUPPORTED BY:

TTF LEGART